

บทที่ 5

สรุปผลศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองชั้นกลางในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางการเมือง เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติที่มีต่อระบบการเมืองและการปกครองของไทย และเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดลักษณะ แผนแม่บทของวัฒนธรรมทางการเมือง ของชั้นกลางในเขต อ. เมือง จ.เชียงราย โดยใช้แบบสอบถามที่สุ่มจับตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชาชนเป้าหมาย และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 160 ราย ผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 83.1 เป็นเพศชาย ในขณะที่ร้อยละ 16.6 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 38.7 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 37.5 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป และร้อยละ 23.8 มีอายุไม่เกิน 30 ปี ส่วนในด้านการศึกษา ปรากฏว่า ร้อยละ 82.5 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ในขณะที่ร้อยละ 17.5 มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 4 กลุ่ม มีกลุ่มอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจ-ค้าขาย และกลุ่มอาชีพรับจ้าง-พนักงานลูกจ้างเอกชน มีจำนวนเท่ากันคือ กลุ่มละ 40 คน แต่ละอาชีพคิดเป็นร้อยละ 25.0 ทั้งนี้กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันไปอีกด้วย กล่าวคือ ร้อยละ 43.8 มีรายได้ตั้งแต่ 10,000-15,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 30.6 มีรายได้ตั้งแต่ 25,000 บาทขึ้นไป

5.1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ประกอบด้วยการติดตามข่าวสารทางการเมืองจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และการใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 57.5 ติดตามข่าวสารบ้านเมืองเป็นประจำ ในขณะที่ ร้อยละ 24.4 ติดตามข่าวสารดังกล่าวเป็นบางครั้ง และร้อยละ 18.1 ติดตามข่าวสารบ่อยครั้ง ส่วนแหล่งข่าวสารที่ติดตามเป็นประจำ ปรากฏว่า ร้อยละ 83.3 ของกลุ่มตัวอย่างติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 98.8 ติดตามข่าวสารจากโทรทัศน์ และ ร้อยละ 40.6 ติดตามข่าวสารจากวิทยุ

ในด้านการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 96.2 ไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีเพียงร้อยละ 3.8 เท่านั้น ที่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง แต่ในด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการไปใช้สิทธิทุกครั้งถึงร้อยละ 83.1 ในขณะที่ส่วนที่เหลือไปบ้างเป็นครั้งคราว หรือแล้วแต่สะดวก

5.1.3 ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย

จากการสอบถามความคิดเห็นประเด็นทางการเมืองของไทยของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่ามีคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นมากที่สุดในแต่ละประเด็น ดังความเห็นที่นำมาแสดงข้างล่าง ดังนี้

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับความภูมิใจในความเป็นคนไทย เพราะเป็นชาติที่ดำรงความเป็นเอกภาพมาตลอด (ข้อ 1) แบ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 65.0 ทั้งนี้เพราะวันนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นเอกราชไม่เคยเป็นอาณานิคมของประเทศใด กลุ่มตัวอย่างจึงมีความภูมิใจในความเป็นคนไทยอย่างยิ่ง

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยสามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลนั้นฐานของความเป็นเหตุและผล (ข้อ 9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 46.9 ทั้งนี้เป็นไปตามรูปแบบการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่เจ้าของอำนาจ สามารถใช้สิทธิของตนเองได้ตามขอบเขตของกฎหมาย

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับนักการเมืองมีส่วนทำให้การเมืองไทย สืบเหลา จึงมีความจำเป็นต้องปฏิรูปการเมือง (ข้อ 5) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 47.4 ทั้งนี้ เพราะในช่วงดังกล่าวการปฏิรูปการเมืองของประเทศไทย กำลังเป็นที่กล่าวถึงกันสูง และปัจจุบันนี้การปฏิรูปการเมืองทำให้เกิดรัฐธรรมนูญฉบับ ประชาชนเข้ามาฉบับหนึ่ง ที่หลายฝ่ายคิดว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่เจ้าของอำนาจสามารถใช้ สิทธิของตนเองได้ตามขอบเขต และชัดเจน

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความจำเป็นที่ประชาชนต้องสนับใจคิด ตามข่าวสารการเมือง และมีส่วนการกำหนดนโยบายของรัฐบาล (ข้อ 10) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 57.5 ทั้งนี้ เพราะกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจุบันนี้กระแสการเมืองมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ และความคิดเห็น หากการเมืองเปลี่ยนแปลงหรือมี การกำหนดบทบาทของคนเมืองผลพลาด ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ดังนั้น ในฐานะเป็นเจ้าของประเทศ จึงให้ความสนใจกับการติดตามข่าวสาร

- กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน นับว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มี ความเหมาะสมกับสังคมไทย (ข้อ 11) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยร้อยละ 53.1 ทั้งนี้ เพราะ กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชนชั้นกลาง กำลังให้ความสนใจกับการปฏิรูปการเมืองค่อนข้างสูง

จากรายละเอียดความคิดเห็นดังกล่าว เมื่อพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นที่มีค่าสูง ตามที่กล่าวแล้วข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่า ประชาชนทั่วไปมีความชื่นชมในความเป็น คนไทย หากแต่เป็นเงื่อนไขที่ว่าประเทศไทยเป็นชาติที่มีเอกรัฐชาติช้านานจึงมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง สำหรับด้านการเมืองและประชาธิปไตยในไทยนั้น กลุ่มผู้ต้องแบน สถาบันการเมืองรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นฉบับที่มีคุณค่าแก่การพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของไทย อีกทั้งประสงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเฉพาะการสามารถ วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลด้วยเหตุผลได้ และกลุ่มผู้ต้องแบนสถาบันการเมืองเห็นว่า ประชาชนควร ให้ความสนใจติดตามข่าวสารบ้านเมืองและมีส่วนกำหนดนโยบายของรัฐบาล ซึ่งแสดง ให้เห็นว่า กลุ่มผู้ต้องแบนสถาบันการเมืองมีความเข้าใจทางการเมืองมากขึ้น ด้านนักการเมือง กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า นักการเมืองมีส่วนทำให้การเมืองไทยสืบเหลา จึงมีความจำเป็นต้อง ปฏิรูปการเมือง

5.1.4 ความเห็นประเดิมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

จากรายละเอียดแบบสอบถามตาม ปรากฏว่ามีกำหนดที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นมากที่สุดในแต่ละประเด็น ดังความเห็นที่นำมาแสดงข้างล่าง ดังต่อไปนี้

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับในการ ไปติดต่อ กับราชการ หากไม่ได้รับความเป็นธรรมประชาชนสามารถยื่นเรื่องร้องเรียนได้ (ข้อ 11) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 53.3 ทั้งนี้ เพราะสามารถสร้างดุลแห่งการบริการระหว่างผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ในอดีตที่ผ่านมา มักได้ยินเสียงว่า การให้บริการของภาครัฐเป็นสิ่งที่ล้าช้านสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการพัฒนาประเทศ

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการเลือกตั้งนับว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแสดงออกทางประชาธิปไตย (ข้อ 6) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 50.0 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นหลักสำคัญที่นำไป ที่การปกครองในระบบประชาธิปไตย การเลือกตั้งเป็นหนทางแรกที่จะนำอันชาตต่าง ๆ มาสู่ประชาชน รวมทั้งให้ประชาชนมีบทบาทในการพัฒนาประเทศด้วยการเลือกตัวแทนของตนเองเข้าไปปฏิบัติหน้าที่แทน

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นด้วยว่า ในอนาคตประเทศไทยจะมีนายกรัฐมนตรีเป็นหญิงก็ไม่ใช่เรื่องแปลก พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 62.5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อสิทธิของมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน แม้ว่า ศรีระร่างกายจะแตกต่างกัน แต่สิทธิในการปกครองประเทศเท่าเทียมกัน ดังนั้นหากมีสตรีได้ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่ใช่เป็นสิ่งที่แปลก

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าประชาชนควรมีเหตุผลและใช้วิจารณญาณในการเลือกผู้นำทางการเมือง (ข้อ 9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วย ร้อยละ 54.4

จากความคิดเห็นดังกล่าว เมื่อประมวลจากความคิดเห็นที่มีความเห็นด้วยสูงสุด สามารถสรุปความคิดเห็นในด้านนี้ได้ว่า ประชาชนทั่วไปมีความเห็นว่าการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยนั้นเป็นวิธีการที่ใช้เลือกผู้นำเข้าบริหารประเทศได้ดีที่สุดแล้ว ทั้งนี้ เพราะประชาชนสามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกบุคคลทางการเมืองคนใดที่เหมาะสม เข้ามาหน้าที่ทางการเมืองแม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเพศหญิงก็ตาม และไม่ใช่สิ่งแปลกสำหรับการเมืองที่มีผู้นำทางการเมืองเป็นเพศหญิง

5.1.5 ความเห็นประตีนทางการเมืองในระบบอำนาจนิยม

จากรายละเอียดแบบสอบถาม ปรากฏว่ามีคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นมากที่สุดในแต่ละประเด็น ดังความเห็นที่นำมาแสดงข้างล่าง ดังต่อไปนี้

- ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า รัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นทหารหรือพลเรือน ถ้าทำประโภชน์เพื่อประเทศชาติถือว่ามีความชอบธรรม (ข้อ 4) พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 42.5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีได้สนใจว่าบุคคลที่จะเข้ามายืนพื้นที่ในประเทศไทย ต้องเป็นทหาร หรือต้องมีกลุ่มผู้สนับสนุนเบื้องหลัง เพียงต้องการให้ผู้ที่เข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศ เข้ามาทำประโภชน์แก่ประเทศไทยมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อประโภชน์ของประชาชน ซึ่งจะเป็นทหารหรือบุคคลที่เป็นพลเรือนธรรมดาก็ได้

- กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือบ้านเมืองตามระเบียบราชการจะไม่ได้ผลหากไม่มีพวกพ้องหรือมีเส้นสาย พนว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.8

- กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ผู้นำทางการเมืองควรเป็นผู้มีอาชญากรรม ชาติกำเนิดและฐานะที่เหลือกว่าบุคคลธรรมดา พนว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย (ข้อ 1) คิดเป็นร้อยละ 60.6 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าบุคคลใดก็ได้ สามารถเข้ามายืนทบทวนทางการเมือง ไม่จำเป็นต้องมีความอาชญากรรมหรือไม่จำเป็นต้องมีชาติกำเนิดหรือฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าบุคคลอื่น หากมีความมุ่งมั่นในการเข้ามาบริหารประเทศ กลุ่มตัวอย่างสามารถให้ความยอมรับกับผู้บริหารในลักษณะนี้ได้

- กลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า ไม่สมควรที่จะให้ประชาชนมีเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ ผู้มีอำนาจ เพราะเป็นการขัดต่อขนธรรมเนียมประเพณีในเรื่องค่านิยมของการเคาระผู้ใหญ่ หรือผู้มีอำนาจ (ข้อ 10) พนว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 51.9

จากความคิดเห็นดังกล่าว ประมวลจากความคิดเห็น สามารถสรุปได้ว่า ในระบบอำนาจนิยมนี้ ประชาชนไม่มีสิทธิหรือไม่ควรกระทำการวิพากษ์วิจารณ์ผู้มีอำนาจหรือรัฐบาล เพราะสังคมและประเพณีของไทยเป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับได้ นอกจากนี้ในระบบอนี้ผู้นำทางการเมืองต้องมีความอาชญากรรมหรือมีชาติกำเนิดดูง เพื่อให้ความเคารพยำเกรงแก่นักการเมืองอื่น ๆ และประชาชนทั่วไป

5.1.6 การวิเคราะห์ตัวแปร

ได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา อารีฟ และการติดตามข่าวสาร กับความคิดเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย ความเห็นประเด็นทางการเมืองในระบบอนประชาธิปไตย และระบบอำนาจนิยม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance; ANOVA) และการวิเคราะห์ไอกสแควร์ เนื่องจากที่มีนัยสำคัญที่ระดับน้อยกว่า 0.05 มาอภิปรายผล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การศึกษากับความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย

- ความคิดเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย กลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อนักการเมืองว่ามีส่วนทำให้การเมืองไทยล้มเหลว จึงมีความจำเป็นต้องปฏิรูปการเมือง (ตารางที่ 24) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปฐมฐาน ระดับสูงกว่าปฐมฐาน คิดเป็นร้อยละ 97.6 และ 77.8 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มที่มีการศึกษาสูงขึ้น คุณวุฒิสูง วัยวุฒิสูง ด้วยเหตุที่ต้องประการจึงทำให้กลุ่มนี้มีการศึกษาสูงพิจารณาและไตร่ตรองสูงกว่ากลุ่มนี้มีคุณวุฒิน้อยกว่า และเชื่อว่าการเมืองไทยล้มเหลวไม่ได้เกิดขึ้นเพราะนักการเมืองเพียงกลุ่มเดียว

2) การศึกษากับความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบอนประชาธิปไตย

- ความคิดเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบอนประชาธิปไตย (ตารางที่ 33) กลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นในเรื่องของการเลือกตั้งนับว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแสดงออกทางประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปฐมฐาน และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปฐมฐาน เห็นด้วยร้อยละ 99.2 และ 88.9 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็น เพราะ กลุ่มนี้มีการศึกษาสูงกว่า ปฐมฐานจะวิเคราะห์ประเด็นปลีกย่อยที่เกี่ยวข้องในวิธีการในเชิงลึกมากกว่ากลุ่มนี้มีการศึกษาต่ำกว่า เช่น การวิเคราะห์ถึงพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง หรือรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง ด้วยเหตุตั้งกล่าวจึงทำให้พบเห็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่ไม่เหมาะสมสมพสมพسانอยู่

3) การศึกษาภัยความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบอันน่าจดจำ

- ความคิดเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบอันน่าจดจำ ด้านผู้นำที่เป็นพหุหาร เมื่อเข้ามาร่วมดำเนินการเมืองก็ไม่จำเป็นต้องพยายามห้ามออก (ตารางที่ 36) แต่ก็ต่างกัน ก็อกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่เห็นด้วย ขณะเดียวกันกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วย ทั้งนี้ เพราะ กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่า ผู้นำการเมืองที่เข้ามาสู่การเมืองและเคยเป็นผู้นำทางการทหาร มักจะนำการทหารเข้ามายุ่งเกี่ยวกับบทบาทการเมือง ด้วยเหตุดังกล่าวการลดบทบาทดังกล่าวควรตัดยกทหารออก ในขณะที่กลุ่มการศึกษาสูงกว่าเห็นว่า ไม่มีความสำคัญมากนัก

4) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทยกับอาชีพ

- ความคิดเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย เกี่ยวกับการติดต่อราชการ ประชาชนได้รับบริการอย่างดีจากหน่วยงานที่ไปติดต่อ (ตารางที่ 26) แต่ก็ต่างกัน กล่าวคืออาชีพรับราชการมีความคิดเห็นด้วย ส่วนอาชีพรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจ-ค้าขาย หรือรับจ้าง-เอกชน ไม่เห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว

5) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยกับอาชีพ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของการชุมนุมประท้วงรัฐบาลของประชาชน คือการนำกฏหมายให้อยู่เหนือกฎหมาย กลุ่มอาชีพรับราชการ และกลุ่มอาชีพรับจ้าง-เอกชน เห็นด้วยแต่กลุ่มอาชีพรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มอาชีพรัฐวิสาหกิจ ไม่เห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว (ตารางที่ 34) ทั้งนี้เป็นเพราะอาชีพรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มธุรกิจค้าขาย ได้อาศัยบทบาทของสหภาพแรงงานในสังกัด หรืออาศัยสมาคม เข้ามามาก่อนในการป้องกันสิทธิประโยชน์ของตน และมีบทบาทในการเคลื่อนไหวต่อต่อเวลา ด้วยเหตุดังกล่าวกลุ่มอาชีพนี้จึงเห็นว่า การเคลื่อนไหวเป็นการใช้พลังแสดงออกในทางสร้างสรรค์ มิใช่การใช้กฏหมายให้หนื้นอ กฏหมาย

6) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบอันน่าจดจำกับอาชีพ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของการทำความรู้จักสนับสนุนกับผู้นำทางการเมืองหรือผู้มีอำนาจในประเทศจะช่วยให้เรามีโอกาสที่ดีกว่าผู้อื่นก็อกลุ่มอาชีพรับจ้าง-เอกชน ธุรกิจ-ค้าขาย และอาชีพรับราชการ ไม่เห็นด้วย ขณะเดียวกันกลุ่มที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ เห็นด้วย (ตารางที่ 36) ทั้งนี้เพราะกลุ่มอาชีพอื่นนอกเหนือจากอาชีพหนังงานรัฐวิสาหกิจ โดย

พื้นฐานแล้วมักจะไม่ใช้บทบาทดังกล่าวมากนัก จึงไม่นิยมนิยมนำมาใช้กับการดำเนินชีวิตกับนักการเมือง ส่วนกลุ่มอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจอาจใช้ความผูกพันส่วนตัวในการช่วยเหลือตนเองและกลุ่ม จึงจะสามารถถ้าว่าสู่อาชีพ หรือถ้าว่าสู่ตำแหน่งสูงในองค์กรได้ จึงมีความเห็นด้วยกับบทบาทดังกล่าวที่จะแสดงออกกับนักการเมือง

7) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย กับการติดตามข่าวสาร

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองของไทย ด้านโครงสร้างของสถาบันฝ่ายแทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่มี Party List มีความหมายส่วนกับสังคมไทย พบว่า กลุ่มที่ติดตามข่าวสารเป็นบางครั้งเป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มที่ติดตามข่าวสารมากกว่า (ตารางที่ 20) ทั้งนี้เพราะกลุ่มที่ติดตามข่าวสารเป็นประจำย่อมได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งในลักษณะ Party List จึงทราบถึงข้อดี และข้อเสียของระบบดังกล่าวและเห็นด้วย ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มที่ติดตามข่าวสารต่ำกว่า

8) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย กับการติดตามข่าวสารจากวิทยุ

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองของไทย กวามหมายเข้าใจโอกาสให้บุคคลอายุ 18 ปี มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นการเหมาะสมดีแล้ว กับกลุ่มการติดตามข่าวสารจากวิทยุ พบว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับฟังข่าวสารจากวิทยุจะเห็นด้วยในสัดส่วนที่น้อยกว่า กลุ่มที่ฟังวิทยุ (ตารางที่ 25) กลุ่มที่ติดตามข่าวสารเป็นประจำย่อมทราบถึงเจตนาرمย์ในการเปิดโอกาสให้ประชาชนตั้งแต่อายุ 18 ปี มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ติดตามข่าวสารบ้านเมือง

9) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองของไทย กับการติดตามข่าวสาร

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองของไทย ด้านการติดต่อราชการประชาชนได้รับบริการอย่างดีจากหน่วยงานที่ติดต่อ กับกลุ่มการติดตามข่าวสาร พบว่า กลุ่มที่ติดตามข่าวสารน้อยรึ ไม่เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มที่ติดตามข่าวสารเป็นประจำเห็นด้วย (ตารางที่ 27) ทั้งนี้เพราะการติดตามข่าวสารเป็นประจำทำให้ทราบว่าปัจจุบันการให้บริการของภาคราชการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าก่อนมาก

10) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย กับการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย เกี่ยวกับการเมืองเป็นเรื่องที่เต็มไปด้วยปัญหาและอุปสรรคยุ่งยากซับซ้อนขาวบ้านธรรมชาติ ทั่วไปยากจะทำความเข้าใจ กับกลุ่มที่มีการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มไม่อ่านหนังสือพิมพ์เห็นด้วย (ตารางที่ 28) ทั้งนี้เพราะกลุ่มที่ติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ เห็นว่าการเมืองมิได้มีปัญหาซับซ้อนแต่ประการใด เพราะทราบความเป็นจริงได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยติดตามข่าวสาร

11) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย กับการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย เกี่ยวกับการยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาล โดยอ้างว่า รัฐบาลและนักการเมืองคอร์ปชั่นไม่ซื่อสัตย์ เป็นต้น น่าจะมีความชอบธรรมแล้ว กับกลุ่มที่มีการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มไม่อ่านหนังสือพิมพ์เห็นด้วย (ตารางที่ 29) ทั้งนี้เพราะกลุ่มติดตามข่าวสาร ได้วิเคราะห์ป่าว และทราบว่าปัจจุบันนี้ในหลายประเทศไม่มีการทำการยึดอำนาจของทหารอีกต่อไป หากประเทศได้ยังมีการกระทำการเมืองในลักษณะนี้จะถูกต่อต้านจากนานาอารยประเทศ

12) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย กับการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย เกี่ยวกับ การเสนอข่าวสื่อสารมวลชนควรได้รับการตรวจสอบและความคุ้มโดยเฉพาะในประเด็นที่มีความขัดแย้งกับรัฐบาล เพราะจะทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพ กับกลุ่มที่มีการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มไม่อ่านหนังสือพิมพ์เห็นด้วย (ตารางที่ 31) ทั้งนี้เพราะกลุ่มที่ติดตามข่าวสารมีความเห็นว่า การเข้าไปควบคุมจะทำให้เสียภาพในการเสนอข่าวลดน้อยไป ซึ่งมิใช่รูปแบบการเมืองในระบบประชาธิปไตย และในกลุ่มประเทศที่มีประชาธิปไตยก็ให้อิสระในการเสนอข่าว หากมีข้อพิจพลดจากการเสนอข่าวก็ให้มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อพิจารณาความตามกระบวนการทางกฎหมายดีกว่าการเข้าไปควบคุมสื่อ ซึ่งถือว่าเป็นการปิดตาประชาชน

12) ความเห็นต่อประเด็นทางการเมืองในระบบอํานาจนิยม กับการติดตาม ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองในระบบอํานาจนิยม เกี่ยวกับการปกครองในระบบประชาธิปไตย ความเห็นของส่วนใหญ่ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นจึงไม่ควรไปสนใจเดียงส่วนน้อย กับกลุ่มที่มีการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือพิมพ์เห็นด้วย ในขณะที่กลุ่มไม่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่เห็นด้วย (ตารางที่ 39) ทั้งนี้ เพราะกลุ่มที่ติดตามข่าวสารบ่อยครั้งมักจะพบรูปเห็นเกี่ยวกับประเด็นข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นเสมอในการระบบการเมือง บางครั้งมีการตั้งกลุ่มขึ้นเพื่อประท้วงอีกฝ่ายหนึ่งที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตนเอง จนพิจารณาแล้วเป็นภัยการเมืองมากกว่าที่จะทำเพื่อประโยชน์ของประเทศ จึงเห็นว่าเมื่อส่วนใหญ่มีความเห็นเช่นได้จึงไม่ควรให้ความสนใจกับเสียงส่วนน้อย ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ได้ติดตามข่าวสารกลับเห็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

5.1.7 การพิสูจน์สมมติฐาน

ในการศึกษารั้งนี้ ได้ตั้งสมมติฐานสำหรับการศึกษาไว้ 2 ประการ คือ สมมติฐานที่ 1 ชนชั้นกลางในเขต อ.เมือง จ.เชียงราย มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่เอียงในรูปแบบไพร์พาร์ติเมเนอร์ร่วม (Subject Participant Political Culture) และสมมติฐานที่ 2 สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีทัศนคติที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์สมมติฐานสามารถสรุปได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 ชนชั้นกลางในเขต อ.เมือง จ.เชียงราย มีวัฒนธรรมทางการเมืองผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมแบบไพร์พาร์ติเมเนอร์ร่วม

วัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่เอียงในรูปแบบไพร์พาร์ติเมเนอร์ร่วมที่ปรากฏตามทฤษฎี สามารถนำหลักการดังกล่าวมาใช้ในวิเคราะห์กับข้อมูลการศึกษารั้งนี้ได้พบว่า กลุ่มผู้ต้องบนแบบสอบถาม มีความคิดเห็นการเมืองส่วนร่วมทางการเมืองค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พ.ศ. 2540 มาตราที่ 26 ถึงมาตรา 65 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทย โดยที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ประชาชนควรสามารถวิพากษ์รัฐบาลได้ ทั้งนี้ควรอยู่บนพื้นฐานของความมีเหตุและผล ประชาชนควรมีสิทธิที่จะเรียกร้องได ๆ จากรัฐ หากพิจารณาแล้วพบว่าประชาชนไม่ได้รับความยุติธรรมในการติดต่อกับทางราชการ เห็นว่าประชาชนควรให้ความสนใจข่าวสาร

บ้านเมืองรวมทั้งให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐ และประชาชนควรใช้วิจารณญาณในการเลือกผู้นำทางการเมืองของตน และในขณะเดียวกัน ความคิดเห็นประดิ่นการเมืองในระบบอำนาจนิยม ด้านการเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่รัฐหรือ บ้านเมืองตามระเบียบรากการจะไม่ได้ผลหากไม่มีพวกร้องหรือมีเส้นสาย ประชาชนควรแสดงออกเพื่อตอบโต้รัฐ เพื่อให้รับมาสฟังเสียงประชาชน ประชาชนควรทำความรู้จัก สนิทสนมกับผู้นำทางการเมืองเพื่อช่วยให้รามีโอกาสติดกับผู้อื่น เป็นต้น เมื่อมีความคิดเห็นทั้งสองประการ คือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม และวัฒนธรรมแบบ ไฟร์ฟ้า เพื่อหาเหตุผลเชิงทฤษฎี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นกำกับกันในวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง และวัฒนธรรมการเมืองแบบไฟร์ฟ้า จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีวัฒนธรรมทางการเมืองผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมแบบไฟร์ฟ้ากับ วัฒนธรรมการเมืองส่วนร่วม จึงรับกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2 สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีทัศนคติ ที่แตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสังคม เศรษฐกิจ ประกอบด้วย อายุ เพศ อาชีพ การศึกษา และรายได้ มีอิทธิพล ต่อกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน กล่าวคือ อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประดิ่นทางการเมืองของไทย แตกต่างกันทางสถิติ การศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประดิ่นทางการเมืองของไทย ประดิ่นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยแตกต่างกันทางสถิติ เพศชายและหญิงและการมีรายได้ที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อประดิ่นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน และการประกอบอาชีพแตกต่างกัน จะมีผลทำให้มีความคิดเห็นต่อประดิ่นทางการเมืองของไทย ประดิ่นทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย และประดิ่นทางการเมืองในระบบอำนาจนิยม แตกต่างกันไป จึงสรุปได้ว่า สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ที่ประกอบด้วย อาชีพ รายได้ การศึกษา เพศ มีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ตั้งไว้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ชนชั้นกลางในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมทางเมือง ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมแบบการมีส่วนร่วม กือเห็นว่าประชาชนทุกฝ่ายควรร่วมแสดงบทบาททางการเมืองในทุกโอกาส และวัฒนธรรมแบบไทยที่มี โดยเฉพาะการอิงอ่านจากนิยม ซึ่งความก้าวหน้าของวัฒนธรรมดังกล่าวจะมีอิทธิพลตามทฤษฎี ทำให้ทราบว่าอาจทำให้ระบบการเมืองที่มีรูปแบบประชาธิปไตยไร้เสถียรภาพในระยะแรกๆ เท่านั้น หากระยะเวลาผ่านไปความคิดเห็นด้านอ่านจากนิยมของประชาชนลดน้อยลง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดขึ้นจากการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ผสมผสานกับการรับฟังความคิดเห็นผ่านสื่อต่างๆ จะทำให้วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (พ.ศ. 2540) เป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน เริ่มตั้งแต่ก่อนร่างรัฐธรรมนูญ ประชาชนทุกฝ่ายต่างมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น แสดงพลังที่สนับสนุนให้มีรัฐธรรมนูญตามที่ต้องการ สุดท้ายทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ส่งเสริมสิทธิและหน้าที่ของประชาชนชาวไทยไว้ก่อนข้างสูง โดยเฉพาะประเด็นการมีส่วนร่วม ได้ฤกษ์กำหนดขอบเขต และกรอบแนวทางการมีส่วนร่วมไว้ชัดเจน ดังนั้น จะเป็นโอกาสให้ความคิดเห็นทางการเมืองในระบบอ่านจากนิยม และการนิยมการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองด้วยวิธีรุนแรงจะเปลี่ยนแปลงไป

2. การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นในระบบอ่านจากนิยมของประชาชนนั้น ทุกฝ่ายต้องร่วมกระตุ้นและสนับสนุนให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะด้านสื่อสารมวลชน ควรกำหนดกรอบการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองในเชิงสร้างสรรค์ มีจุดยืนประชาธิปไตยชัดเจน ไม่ อิงความคิดเห็นของตนเองเป็นสำคัญ เพราะการศึกษาครั้งนี้พบว่า อิทธิพลของข่าวสาร หรือการรับข่าวสารของประชาชน จะสร้างแนวคิดประดิษฐ์ทางการเมืองของไทย ระบบประชาธิปไตย และอ่านจากนิยม ก่อนข้างแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้รับฟังข่าวสาร ติดตามข่าวสาร ก่อนข้างเป็นกลุ่มที่ใช้วิจารณญาณในการพิจารณาประดิษฐ์ทางการเมือง ตลอดจนมีมุ่งมองทางการเมืองที่แตกต่างไปจากกลุ่มที่ไม่ติดตามข่าวสาร หรือติดตามข่าวสารน้อย อย่างเห็นได้ชัด การใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้อย่างดี อย่างไรก็ตาม ประชาชนทุกฝ่ายควรช่วยกันตรวจสอบและ

ให้ความคิดเห็นและไม่คำนึงแต่เพียงว่าให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการเข้าไปกำหนดกรอบการแสดงออกสื่อ เพราะค่อนข้างจะผิดวัตถุประสงค์ และไม่เกิดประโยชน์ทางการเมือง เพราะหากมองอย่างหมายให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบภาพหนึ่งจะเสื่อมเสื่อในรัฐบูรณะเดือนข้อเท็จจริงของข่าวสาร และอาจสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองจนน้ำไปสู่การใช้ความรุนแรงคล้าย 15 พฤษภาคม 2535 ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ของทุกฝ่ายอย่างแน่นอน

3. ระบบการศึกษา มีส่วนสำคัญต่อการกล่อมเกลาบทบาททางการเมืองของเยาวชนเป็นอย่างมาก ซึ่งหากบทบาททางการเมืองได้รับการยอมรับนับแต่อดีตในสถาบันการศึกษา เมื่อยาวนานแล้วนั้นก้าวสู่การประกอบอาชีพ เข้าสู่สังคมที่ต้องอาศัยบทบาททางการเมืองเพิ่มขึ้น จะมีส่วนนำแนวคิดที่ได้รับตั้งแต่อดีตสถาบันการศึกษามาใช้ได้ไม่นักก็น้อยดังนั้น สถาบันการศึกษาควรปรับเปลี่ยนบทบาท กระบวนการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตร วิธีการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ให้แก่เยาวชน ให้เอื้อต่อการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย พยายามขัดความนิยมการเมืองในระบบอันนิยมให้ออกไปจากความรู้สึกของเยาวชน เมื่อสถาบันการศึกษามาระโงรับได้ทั้งหมดเชื่อว่าวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเดียวกัน จะถูกถ่ายทอดออกไปทั่วประเทศ ซึ่งสุดท้ายจะมีส่วนทำให้รัฐธรรมนูญที่ถือใช้กฎหมายไปใช้ในการกำหนดบทบาทการเมืองร่วมทางการเมืองของประชาชนไม่นักก็น้อย